Temes del Pou | Jaume Puig | Actualitzat el 29/01/2015 a les 11:26

Fa 25 anys el Bages afrontava la reconversió industrial

FA 25 ANYS AL POU. DesprÃ©s del declivi del sector tÃ¨xtil -i amb el tancament de la FÃ brica Nova com a fet mÃ©s recent- s'havia passat al predomini del ram del metall al Bages, perÃ² la liberalitzaciÃ³ del mercat europeu plantejava nous interrogants. S'anunciaven unes jornades que, amb el tÃ-tol de "El Bages cap al 2000", havien de servir per fer una diagnosi i una previsiÃ³ del futur comarcal.
En el reportatge central elaborat per Josep M. Oliva, l'agent comercial i divulgador de l'activitat industrial Josep Camprubí i Plans explicava que a Manresa al segle XVIII la indústria principal girava entorn de la seda: cinteria, cordoneria, mocadors i teixits, que a mitjans del XIX l'activitat industrial havia derivat cap als filats i els teixits de cotó i que als anys vint del segle XX s'havia produït la implantació del metall. Fa 25 anys, la cinteria resistia, però les exportacions s'havien diversificat molt. Del Bages cap a l'exterior sortien cintes, sabates, autocars, components per a béns d'equip, accessoris d'automòbils, plàstics, perfums, vi de taula, esquís, pinsos compostos i aliments precuinats.

Ramon Sanllehí, llavors president de la Cambra de Comerç i Indústria de Manresa, lamentava la poca unió que hi havia entre els empresaris i la falta de visió de conjunt entre els diferents municipis del Bages, que feia que cada alcalde volgués tenir el seu polígon industrial. Per la seva banda, Josep Jou, president de la Patronal Metal·lúrgica del Bages, lamentava que en el seu àmbit predominaven les empreses de subcontractació, que depenien del gran fabricant de bé d'equip i d'automòbil, dos sectors en davallada. Pel que fa a la conflictivitat laboral, el reportatge recollia que els contractes temporals havien pujat molt, en detriment dels fixos. A més dels tancaments recents d'empreses tèxtils, l'amenaça planava sobre la mina de Cardona. Josep Fuentes, responsable d'organització comarcal de Comissions Obreres, es planyia del fet que en llocs com Fàbrica Nova, Mines de Cardona o Berenguer, d'Artés, els sindicats havien acceptat sacrificis de la plantilla que no havien servit de res.

Rehabilitació de la casa Lluvià

Un reportatge de Jordi Torra i Eudald Tomasa analitzava les obres de rehabilitació de la casa Lluvià, la torre modernista obra d'Ignasi Oms i Ponsa que s'havia de reinaugurar com a seu de la delegació del Col·legi d'Arquitectes durant la primavera, després d'haver passat a mans municipals amb l'arribada de la democràcia. El Col·legi assumia la major part dels costos de l'obra, dirigida per Jordi Garcia i Jordi Bonet, Caixa Manresa hi aportava un terç i l'Ajuntament un deu per cent. A canvi, l'Ajuntament en cedia l'ús per un període de 25 anys.

Nova revista, nou vitrall i Museu de la Tècnica

El dia 8 de gener es posava a la venda el primer número de la publicació esportiva mensual *Equip* i a l'ajuntament es signava el conveni per a la creació del Museu de la Tècnica, que s'ubicaria als Dipòsits Vells d'Aigües de Manresa. El mateix dia, coincidint amb el 125è aniversari de la Caixa d'Estalvis de Manresa, s'inaugurava un nou vitrall a la basílica de la Seu, finançat per

l'entitat, obra del vidrier barceloní Joan Villaplana.